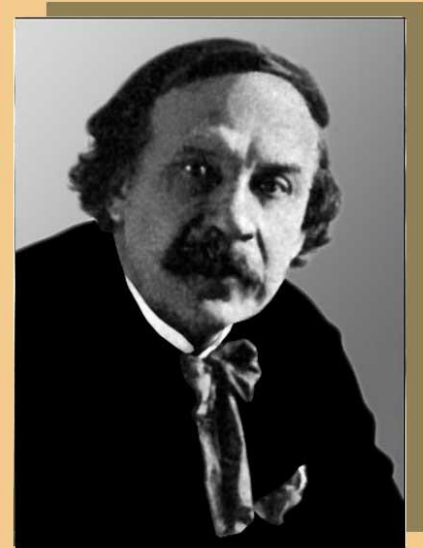

ШКІЛЬНА ПРОГРАМА

Микола Вороний

ІНФАНТА

*«Інфанта» Миколи Вороного — добірка, яка складається з трьох поезій: «Іванові Франкові», «Блакитна Панна», «Інфанта» ***. У них відображено думки ліричного героя щодо функції мистецтва і його інтимні переживання. Вірші є обов'язковою частиною шкільної програми.*

Микола Вороний — український поет-модерніст, автор поеми «Євшан-зілля» та багатьох віршів, у яких поєднуються особисті почуття з громадянськими мотивами.

Микола Вороний ІНФАНТА

ІВАНОВІ ФРАНКОВІ

Відповідь на його посланіє¹

Ні, мій учителю і друже,
Про мене — все це не байдуже.
Життя з його скаженим шалом,
З погонею за ідеалом,
З його стражданням і болінням
І не вгамованим сумлінням,
Життя — се дві противні сили.
Що між собою в бій вступили.
Одна з них — велетень-гнобитель,
А друга — геній-визволитель;
Його двосічна гостра криця
Влучна, як з неба блискавиця;
Але і велетень могутий
В руці тримає меч блискучий;
Страшні тяжкі його удари,
А ще страшніш — таємні чари...
Як маю я його цуратись
Чи від ударів ухилятись?
О ні! Я, взявши в руки зброю.
Іду за генієм до бою.
Рубаюсь з ворогом, співаю,
В піснях до бою закликаю
Всіх тих, що мляві чи недужі.
Чи під укриттям сплять байдужі.
І знаю я, що замість плати
Мене чекають кари, страти...
Та чи ж грізний удар обуха
Там, де буяє творчість духа?
Одна хвилина раювання
Там відкупляє всі страждання.
Бо то чуття свободні, щирі
Бринять у святобливій лірі.
І прикро, як ураз зі мною
Стають, немовби теж до бою,
А справді для пихи своєї
З порожнім серцем фарисеї
І паперовими мечами
Вимахують над головами.
Хто кликав їх? Чого їм треба?
Чи хробакам потрібно неба?
Нехай ідуть всі ті нездари
На торговиці та базари!
Нікчемний крам, дрібні вигоди —
От їх найвищії клейноди!
Але коли повсякчас битись,
То серце може озлобитись.
Охляти може, зачерствіти,

¹ Вірш є відповіддю на «Вступ» І. Франка до теми «Лісова ідилія», присвяченої М. Вороному.